

megjelent egy soron következő száma (és azután következő számok is...)

Viszont ennek (és az utána következőknek) a kolofonjában már másvalami szerepel...

A februári számban ezt a "névjegyet" a 23. oldalon találjuk (egyébként az ilyesmit - amikor hol itt, hol ott szerepeltetik az adatokat - "mozgó impresszum" néven emlegetik a lapcsinálók, nincs is benne semmi kivetnivaló, bevett szokás ez is). Csakhogy itt névjegyként már a következőket olvasom:

ARARÁT - Az Arménia Népe Kulturális Egyesület folyóirata - Készült a Magyarországi Nemzeti és Etnikai Kisebbségekért Közalapítvány támogatásával.

Nocsak...! Az Országos Örmény Önkormányzat lapja hirtelenjében az Arménia Népe Kulturális Egyesület folyóiratává lett?

Hogyan, mitől, miért, kinek, miből?

Netán a választások során megalakult országos önkormányzatok számára a magyar Országgyűlés által nyújtott közpénzekből egy civil szerveződés kap milliókat, hogy saját szócsövét hozza létre? Tehát az adófizetők által választott, közjogi testület helyett egy privát személyek által létrehozott szerveződés? **Választott** önkormányzat helyett **létrehozott** egyesület?

Persze, én vagyok sanda szándékkal vádolható, ha olyan kérdéseket teszek fel, hogy: privatizálunk, privatizálgatunk?

Meg, ha még azt is értem már, miért kiabál valaki arról, hogy egyedül ő a jogos reprezentáns...

Hogy is van ez?

(No, csupán ezt az egy kérdést akartam föltenni az impresszumok és kolofonok ügyében.)

Aha, és még egy kérdést: mit szól mindehhez Közalapítvány, hivatali elnök, aki államtitkár-helyettesi rangot visel? És mit szól ehhez a Miniszterelnöki Hivatal?

dcs

A radnóti örménymagyarokról

Gyermekkoromat Radnóton töltöttem, ebben a marosparti, de az akkori közigazgatási rendszer szerint Kisküküllő vármegyéhez tartozó, módos községben. Talán az áruellátást biztosító három, nagyobb település - Marosvásárhely, Dicsőszentmárton és Marosludas - valamint a Mezőség közelsége, rendszeresen tartott, népes kirakodóvásárai, nemkülönben a lakosság vásárlói igénye okozhatták, hogy aránylag nagy számban éltek itt örménymagyarok, akik jórészt kereskedelemmel foglalkoztak, de mint látni fogjuk, akadt köztük olyan is, aki más hivatást választott. Az is vonzerőnek számított, hogy Radnót járási székhely volt, saját járásbíróssággal, tehát a kisebb jelentőségű peres ügyeket helyben meg lehetett oldani, s nem kellett beutazni a dicsőszentmártoni törvényszékre.

Hadd soroljak fel néhány családot, amely 1940-ig Radnóton élt. Nuridsány Gerő, lányai: Mani (ennek férje, Ede) és Piroska. Papp Márton textilkereskedő, akit gyakran felkeresett rokona, Filep Titi (talán Enyedről). Tolokán Márton (a fia, Muci bátyámnak volt osztálytársa), Michel Károly, Lászlóffy Ernő (aki a történelemtanári foglalkozást felcserélte a római katolikus státus kétéves gazdasági iskolájában a gyümölcskertészet oktatásával), Kazatsay Miklós, a Gorove, Pungutz és talán a Görög-család.

Egyik legnépesebb örménymagyar család a Pálosyaké volt. Dr. Pálosy János ügyvéd (felesége Izmael leány volt, gyermekei; Jancsi (bátyám osztálytársa, akinek - a gyakorta említett hurutos leves miatt a diákneve Hurut volt - őt Lászlóffy Ernővel együtt a sors a messzi Ausztráliába vetette a háború után), Berci (pilóta volt a magyar hadseregben, Szamosfalván gyakorlat közben lezuhant és szörnyethalt), Feri (nekem volt osztálytársam, ha jól tudom, Marosújváron telepedett le), Laci (a tejiparra szakosította magát), Buba

(Borbélyné, Szovátán lakik), Máriskó és Évi.

Befejezésül külön kell szólnom Fogolyán Mihályról (felesége Papp Nelli), a radnóti dalárda vezetőjéről, akinek az irányítása alatt a kórus az 1935-ös marosvásárhelyi dalosversenyen III. díjat nyert.

És mindezt hadd egészítsem ki két aprósággal. Az egyik: lehet, hogy voltak más örménymagyar családok is (Szálasiék?), de idős korban az emlékezet gyarló. A másik: valamennyi család - szorgalmas munkája, becsületessége folytán - köztisztletnek örvendett a falu lakossága előtt.

Szabó György

(Kolozsvár)

a Babes-Bolyai Egyetem nyugalmazott tanára

ISMÉT MEGYÜNK!

„OTTHONRÓL - HAZA”

MILLENNIUMI BARANGOLÁS ERDÉLYBEN

(SZILÁGYSÁG, HARGITA, GYÍMESEK)

az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület útiterve

2000. augusztus 25-31

ÚTVONAL: Budapest-Szolnok-Ártánd-Nagyvárad-Magyargyerőmonostor-Tordaszentlászló-Zsibó-Zilah-Érmindszent-Szilágysomlyó-Torda-Medgyes-Segesvár-Bögöz-Székelyudvarhely-Zetelaka-Zeteváralja-Csíkszereda-Csíkszépvíz-Gyimesek-Farkaslaka-Korond-Szászrégen-Pusztakamarás-Czege-Szamosújvár-Válaszút-Kolozsvár-Tordaszentlászló-Aranyos völgye-Belényes-Nagyvárad-Ártánd-Szolnok-Budapest.

Időtartam: 7 nap (2000. augusztus 25-31.)

Autóbuszos útvonalhossz: Budapestről-Budapestig kb. 2250 km

Utاسبiztosítás: Winterhur Rt.

Ellátás: Félpanziós (reggeli és estebéd)

Szükséges felszerelés: nyári túraruházat, dzseki, túracipő, fürdőruha, elemlámpa

Vezetés: A csoportot képzett erdélyi szakvezetők kísérik a társasutazás kezdetétől annak végéig.

Pénzváltás: Az autóbuszon valutát vagy forintot lejre lehet váltani. Az utazás végén a megmaradt lejt az utaskísérő visszaváltja forintra

FŐBB ESEMÉNYEK:

- Találkozó a székelyföldi és a szilágysági örményekkel
- Érmindszenten a szülőházban emlékezünk Ady Endrére
- Felmegyünk a székelyek szent hegyére, a Madarasi Hargitára és a Nagy-Biharban a Rozsda Szakadékhöz
- Fenyvesek övezte utakon átkelünk a Hargitán, a Csíki havasokon és a Bihar hegységen
- Almásgalgón bejárjuk a Sárkányok kertjét
- Városnézés Zilahon és Szilágysomlyón; Megtekintjük a szamosújvári és a bögözi templomokat, valamint a gyimesfelsőlaki Sziklára Épített Házat
- Kastélylátogatás Zsibón
- Betekintünk az élő erdélyi népi mesterségek műhelyeibe (szőnyegszövés, székely kapu faragás, bútorfestés, korongozás, varrottas készítés, vízimolnárkodás) Zetelakán és Korondon
- Pisztrángos piknik a Hargitán
- Kalotaszegi és székely családoknál személyes tapasztalatokon keresztül megismerjük az erdélyi emberek vendégszeretetét és őszinte barátságát